

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 marca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Grudziądzu IV Wydział Pracy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Lucyna Gurbin
Sędziowie/Ławnicy:	K. W., A. K.
Protokolant:	stażysta Dominika Flader

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 marca 2016 roku

sprawy z powództwa W. F.

przeciwko Przedsiębiorstwu Usług Ochrony Mienia (...) Spółka Jawna – Zakład Pracy (...) w R.

o odszkodowanie za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę

O R Z E K Ł:

1. Zasądzić od pozwanego na rzecz powoda W. F. 5.550,00 zł (pięć tysięcy pięćset pięćdziesiąt złotych) tytułem odszkodowania wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 25.01.2016r. do dnia zapłaty;
2. Nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Grudziądzu kwotę 278 zł (dwieście siedemdziesiąt osiem złotych) tytułem opłaty od pozwu, od uiszczenia której powód był zwolniony;
3. Umorzyć postępowanie w pozostałym zakresie;
4. Nie obciążać powoda pozostałymi kosztami procesu.

UZASADNIENIE

Powód W. F. wniósł pozew o odszkodowanie za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę, przeciwko Przedsiębiorstwu Usług Ochrony Mienia (...) w R.. Powód wniósł o zasądzenie od pozwanego kwoty 5.550 zł. wraz z odsetkami. Podnosił, iż w pozwanej spółce był zatrudniony na stanowisku pracownika gospodarczego od dnia 18.11.2014r. na podstawie umowy o pracę na czas określony do dnia 31.08.2016r. Powód w swym uzasadnieniu wskazywał, iż okres zasiłkowy wyliczył od dnia 14.07.2015r. i chorował równe 182 dni. Ponadto ze względu na stan zdrowia powód złożył w ZUS dokumenty o rentę z ogólnego stanu zdrowia. Oczekując na decyzję ZUS, 8.01.2016r. powód kontaktował się telefonicznie z pracodawcą z prośbą o udzielenie urlopu wypoczynkowego w wymiarze 10 dni. Natomiast w dniu 11.01.2016r. powód otrzymał pismo o rozwiązaniu z dniem 04.01.2016r. z datą wsteczną, albowiem na piśmie widniał stempel pocztowy 08.01.2016r. Dnia 13.01.2016r. powód stawił się na komisję w ZUS i lekarza orzecznika, gdzie został uznany za częściowo niezdolnego do pracy. W związku z tym powód otrzymał rentę w

wysokości 75 % do dnia 30.06.2016r. Powód wniósł o wypłatę odprawy rentowej, ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy oraz zdrowotny.

Pozwany w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu pozwany przeczył wszystkim okolicznościom podniesionym przez powoda. Pozwany przyznał, iż z powodem była zawarta umowa o pracę od dnia 18.11.2014r. do dnia 31.08.2016r. na stanowisku pracownika gospodarczego. Według wyliczeń pozwanego powód przebywał na zwolnieniu lekarskim od dnia 25.06.2015r. do dnia 01.07.2015r. a następnie od dnia 14.07.2015r. do dnia 04.01.2016r. – łącznie 182 dni. Pozwany powołał się na pismo ZUS z dnia 14.01.2016r. w T. , gdzie zawarta była informacja o treści art. 9 ustęp 1 i 2 ustawy z dnia 25.06.1999r. o świadczeniach pieniężnych z Ubezpieczenia Społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. 2014. 159 ze zmianami). Dla pozwanego powód był niezdolny do pracy od dnia 21.06.2015r. i kolejne zwolnienia lekarskie były orzeczone z powodu tego samego schorzenia. Dlatego dokonano zliczenia nieprzerwanej niezdolności do pracy, od 25.06.2015r. Pozwany nie zgadzał się z wyliczeniami powoda, że okres zasiłkowy upłynął w dniu 11.01.2016r. Ponadto pozwany uważał za niezrozumiałe twierdzenia powoda , że oświadczenie woli pozwanego zostało złożone z datą wsteczną. W tym zakresie pozwany wyjaśniał , że oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia, powód otrzymał 11.01.2016r. Co do wypłaty ekwiwalentu za niewykorzystany urlop, pozwany podał, że został wypłacony w łącznej wysokości 1.355,69 zł. Natomiast różnica została przelana w związku z zajęciem komorniczym do komornika sądowego, przy Sądzie Rejonowym w Chełmnie.

Na rozprawie w dniu 18.02.2016r. powód potwierdził otrzymanie ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy i cofnął żądanie odprawy rentowej, albowiem decyzja o przyznaniu renty została zmieniona i powód otrzymał świadczenia rehabilitacyjne. Ostatecznie powód domagał się odszkodowania za bezpodstawne rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Powód zawarł umowę o pracę na okres próbny od dnia 18.11.2014r. do 31.01.2015r. jako pracownik gospodarczy. Umową o pracę z dnia 01.02.2015r. powód nawiązał stosunek pracy na okres do dnia 31.08.2016r. jako pracownik gospodarczy. W dniu 25.06.2015r. powód rozpoczął zwolnienie lekarskie, które zostało udzielone na czas do dnia 01.07.2015r. ze wskazaniem jednostki chorobowej M – 51 Następne zwolnienie powód otrzymał od dnia 14.07. do dnia 25.08. i trwały one nieprzerwanie do dnia 11.01.2016r. Pismem z dnia 04.01.2016r. pozwany rozwiązał umowę o pracę z powodem bez zachowania okresu wypowiedzenia. W świadectwie pracy pozwany wpisał jako datę ustania stosunku pracy 04.01.2016r., podając jako podstawę art. 30 § 1 pkt. 3 k.p. w związku z art. 53 § 1 pkt. 1b k.p.

Sąd zważył co następuje.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił na podstawie kserokopii zwolnień lekarskich powoda wraz z dokumentacją ubezpieczeniową k. 11 – 17, pisma ZOZ w C. z dnia 26.02.2016r. k. 28 , pisma z dnia 02.03.2016r. (...) w Ś. k. 29 , pisma (...) Przychodnia w Ś. z dnia 10.03.2016r. wraz z kserokopią historii choroby k. 34 – 38. Wiarygodność powyższych dokumentów nie została zakwestionowana przez strony.

Zgodnie z art. 53 § 1 pkt. 1b pracodawca może rozwiązać umowę o pracę bez wypowiedzenia gdy pracownik był zatrudniony u danego pracodawcy co najmniej 6 miesięcy, jeżeli niezdolność pracownika do pracy wskutek choroby trwa dłużej niż łączny okres pobierania z tego tytułu wynagrodzenia i zasiłku oraz pobierania świadczenia rehabilitacyjnego przez pierwsze 3 miesiące. Zgodnie z art. 8 ustawy z dnia 25.06.1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2014r. poz. 159) zasiłek chorobowy przysługuje przez okres trwania niezdolności do pracy z powodu choroby lub niemożności wykonywania pracy , z przyczyn określonych w art. 6 ustęp 2 , nie dłużej jednak niż przez 182 dni , a jeżeli niezdolność do pracy spowodowana została gruźlicą lub dotyczy pracownicy w ciąży, nie dłużej niż przez 270 dni. Ponadto art. 9. cyt. Ustawy stanowi, że

„ 1. Do okresu, o którym mowa w art. 8, zwanego dalej "okresem zasiłkowym", wlicza się wszystkie okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy, jak również okresy niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2.

2. Do okresu zasiłkowego wlicza się okresy poprzedniej niezdolności do pracy, spowodowanej tą samą chorobą, jeżeli przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej a powstaniem ponownej niezdolności do pracy nie przekraczała 60 dni.

3. Do okresu zasiłkowego nie wlicza się okresu niezdolności do pracy przypadającego w okresach, o których mowa w art. 4 ust. 1.”

Nie ulega wątpliwości, że pojęcie „ta sama choroba” oznacza nie ten sam numer statystyczny choroby, lecz o opis stanu klinicznego konkretnego układu lub narządu który wywołują daną chorobę (postanowienie SN z dnia 26.01.2012r. I BU 14/11 LEX 1215397)

Sąd potwierdza, że w sposób nieprzerwany powód zaczął chorować od dnia 14.07.2015r. w związku z chorobą łokcia. Zwolnienie lekarskie zostało udzielone na okres od 14.07.2015r. do 25.08.2015r. i od 26.08. do 23.09.2015r. Symbol choroby został określony M – 77. Z dalszych zwolnień lekarskich powoda wynika, że powód od dnia 24.09. do 22.10.2015r. otrzymywał zwolnienie od lekarzy specjalistów ortopedii z poradni urazowo – ortopedycznej. Natomiast z poradni neurologicznej powód otrzymał zwolnienia lekarskie od dnia 23.10.2015r. w sposób nieprzerwany do dnia 11.01.2016r. Powód obecnie przebywa na świadczeniu rehabilitacyjnym, w związku z chorobą kręgosłupa. W rozpoznawanej sprawie nie ulega wątpliwości, że powód w dniu 04.01.2016r. przebywał na zwolnieniu lekarskim. Poza sporem było, że powód otrzymywał w trakcie leczenia zwolnienie od lekarza ortopedy w związku z chorobą łokcia. W ocenie Sądu te zwolnienia nie powinny zostać wliczone do okresu zasiłkowego. Mimo to, nawet gdyby uwzględnić wszystkie zwolnienia lekarskie powoda, to w dniu 04.01. powód przebywał na zwolnieniu lekarskim – pobierając zasiłek chorobowy. To oznacza, że zwolnienie w trybie art. 53 § 1 pkt. 1b nastąpiło z naruszeniem tego przepisu. Po pierwsze powód pobierał zasiłek, a ponadto obecnie powód przebywa na świadczeniu rehabilitacyjnym, który został udzielony bezpośrednio po zwolnieniu lekarskim. Przepis art. 53 § 1 pkt. 1b stwarza możliwość rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia, w przypadku niezdolności pracownika która trwa dłużej niż okres pobierania wynagrodzenia i zasiłku oraz pobierania świadczenia rehabilitacyjnego przez pierwsze 3 miesiące. Dlatego rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia w ustalonym stanie faktycznym było przedwczesne. Dlatego Sąd uznał za zasadne orzeczenie o odszkodowaniu w myśl art. 56 k.p. O wysokości odszkodowania Sąd orzekł zgodnie z art. 58 k.p. przyjmując jako podstawę wysokość wynagrodzenia otrzymanego przez powoda, zgodnie z umową o pracę. W pozostałym zakresie Sąd umorzył postępowanie.

O kosztach Sąd orzekł po myśli art. 98 k.p.c. w związku z art. 13.1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28.07.2005r. Dz. U. 2014 poz. 1025 z późniejszymi zmianami.